

PATOLOGIE CARDIOVASCULARĂ

VALABILITATEA CRITERIILOR DE VOLTAJ ÎN DIAGNOSTICUL ELECTROCARDIOLOGIC AL HIPERTROFIEI VENTRICULARE STÂNGI

M. Sabău, D. Dobreanu, Adriana Habor

Disciplina de fiziologie
Universitatea de Medicină și Farmacie Târgu-Mureș

Diagnosticul electrocardiologic al hipertrofiilor ventriculare stângi, mai ales în stadiul incipient, ridică o serie de probleme pentru că, se cunoaște existența, chiar la sănătoși, a unor variații cu vârsta și sexul, ale amplitudinii undelor ECG. Astfel, o dată cu înaintarea în vârstă, mai ales la bărbații peste 40 ani, voltajul scade, în ciuda creșterii grosimii pereților ventriculari, mai vizibil în cazul ventriculului stâng.

Criteriile de diagnostic ECG pentru hipertrofie ventriculară stângă se bazează însă, în majoritatea cazurilor pe criterii de voltaj, valabile în general pentru situațiile cu hipertrofie severă, fără a se lua în considerare întotdeauna vârsta și sexul pacienților.

Pentru a constata valabilitatea criteriilor de voltaj pentru diagnosticul hipertrofiei ventriculare stângi, am urmărit următoarele măsurători, obținute din ECG ortogonală Frank, la 237 hipertensivi de ambele sexe, comparativ cu 195 sănătoși de aceeași vârstă și sex.

Rx B >1.9	Rx+Rz B >2.9	MQRStz B >1.9	MQRStz B >2.25
F >1.4	F >2.7	F >1.5	F >1.88

Mărimea ventriculului stâng a fost apreciată radiologic.

Toate aceste criterii s-au dovedit a avea o sensibilitate foarte scăzută (1-2% la bărbați și 5-7% la femei), ceea ce face discutabilă valoarea lor pentru diagnosticul hipertrofiei ventriculare stângi, mai ales în cazurile incipiente.

Se impune găsirea altor criterii mai sensibile și corelarea lor cu măsurători mai precise ale măririi ventriculului stâng, cum ar fi cele obținute cu ajutorul ecocardiografiei.